

CUỘC CÁCH MẠNG TINH GỌN TỔ CHỨC BỘ MÁY CỦA HỆ THỐNG CHÍNH TRỊ - TỪ YÊU CẦU THỂ CHẾ ĐẾN KHÁT VỌNG QUỐC GIA

NGUYỄN SĨ DŨNG (*)

Tóm tắt: Cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy của hệ thống chính trị ở Việt Nam hiện nay không đơn thuần là cải cách hành chính theo nghĩa hẹp, mà là một cuộc cải cách thể chế sâu rộng nhằm thiết kế lại cơ cấu thể chế, tái cấu trúc phương thức vận hành của bộ máy hệ thống chính trị một cách khoa học để phù hợp với một nền quản trị hiện đại - nơi quyền lực được phân công rõ ràng, trách nhiệm được gắn với kết quả đầu ra và người dân thực sự là trung tâm của mọi chính sách. Vì vậy, cải cách tổ chức bộ máy hệ thống chính trị ở Việt Nam hiện nay là yêu cầu cấp thiết khách quan và được nhìn nhận như một “cuộc cách mạng thể chế” với mục tiêu quan trọng là nâng cao năng lực quốc gia.

Từ khóa: Cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy; khát vọng quốc gia; yêu cầu thể chế.

Abstract: The current reform to streamline the organizational apparatus of Vietnam's political system is not merely an administrative reform in a narrow sense, it is a broad institutional reform aiming to redesign the structural framework and scientifically restructure the mode of operation of the political system, in line with a modern governance model - where powers are clearly divided, responsibilities are linked to outcomes and the people are truly placed at the center of all policies. Therefore, the reform to streamline the organizational apparatus of the political system in Vietnam today is an urgent objective requirement and is viewed as an “institutional revolution” with the important goal of enhancing national capacity.

Keywords: Reform to streamline the organizational apparatus; national aspirations; institutional imperatives.

Ngày nhận bài: 28/5/2025

Ngày biên tập: 30/6/2025

Ngày duyệt đăng: 19/7/2025

Mỗi dân tộc muốn vươn lên mạnh mẽ trong dòng chảy của cạnh tranh toàn cầu đều cần một bộ máy hệ thống chính trị nói chung, bộ máy nhà nước nói riêng tinh gọn, mạnh, hiệu năng, hiệu lực và hiệu quả. Một quốc gia không thể phát triển nhanh và bền vững nếu được vận hành bởi một bộ máy công kênh, phân tầng chồng chéo và lối tư duy bao cấp, hành chính hóa, thủ công và trì trệ. Trong bối cảnh mới

của đất nước - khi khát vọng phát triển đã trở thành ý chí chính trị và đòi hỏi thực tiễn, cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy đã và đang được Đảng ta xác định là một nhiệm vụ trung tâm, xuyên suốt, vừa cấp bách, vừa căn cơ. Tổng Bí thư Tô Lâm nhấn mạnh: “Đổi mới phương thức lãnh đạo, đổi mới tổ chức bộ máy, nâng cao hiệu quả hoạt động của hệ thống chính trị là yêu cầu tất yếu, khách quan của sự phát triển. Đây là một nhiệm vụ không chỉ để làm gọn bộ máy, mà còn để mở đường cho khát vọng vươn mình của dân tộc”⁽¹⁾.

1. Yêu cầu thể chế cần tinh gọn tổ chức bộ máy của hệ thống chính trị

Tinh gọn tổ chức bộ máy không phải là mục tiêu tự thân, càng không đơn thuần là bài toán nhân sự hay ngân sách. Đó là biểu hiện cụ thể của một tư duy thể chế mới - nơi

(*) TS; nguyên Phó Chủ nhiệm Văn phòng Quốc hội, nguyên chuyên gia tư vấn của Thủ tướng Chính phủ

(**) Bài viết trong Kế hoạch tuyên truyền chủ trương của Đảng, Nhà nước về việc sắp xếp đơn vị hành chính các cấp, xây dựng mô hình tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp

bộ máy không còn là trung tâm quyền lực công kênh mà phải trở thành hệ điều hành gọn nhẹ, thông minh, thích ứng cao và phục vụ hiệu quả cho sự phát triển của quốc gia. Trong thời đại cạnh tranh thể chế gay gắt như hiện nay, năng lực quốc gia được quyết định trước hết bởi năng lực tổ chức và vận hành của bộ máy nhà nước. Trước hết, về phương diện cơ cấu quyền lực, mô

hình tổ chức nhà nước của chúng ta vẫn còn tư duy bao cấp, hành chính hóa và thứ bậc hóa quyền lực. Càng nhiều tầng nấc, việc ra quyết định càng kéo dài, thông tin dễ bị méo mó và trách nhiệm càng bị “loãng”. Thực tế, không ít trường hợp “chủ trương đúng, chính sách đúng nhưng tổ chức thực hiện yếu” phần nhiều là do tổ chức bộ máy không đủ năng lực hoặc không rõ ràng trong phân quyền.

Việc trùng lặp chức năng và không rõ ràng trong phân công quyền hạn, trách nhiệm cũng làm cho quyền lực dễ bị lợi dụng bởi lợi ích nhóm và chủ nghĩa thân hữu. Ví dụ, một đơn vị xã có thể cùng lúc chịu sự điều hành của huyện, các phòng ban chuyên môn ngành dọc, các tổ chức đảng và đoàn thể cấp trên... tạo ra một cấu trúc “đa chủ” nhưng thiếu cơ chế kiểm soát lẫn nhau và minh bạch trách nhiệm. Về phương diện tài khóa, tổ chức bộ máy chính quyền 04 cấp công kênh (Trung ương - tỉnh - huyện - xã) với hàng chục nghìn cơ quan, đơn vị hành chính - sự nghiệp đang tiêu tốn một phần ngân sách khổng lồ, làm thu hẹp không gian đầu tư phát triển. Theo báo cáo của Bộ Tài chính, năm 2024, chi thường xuyên của ngân sách nhà nước khoảng 1.830,8 nghìn tỷ đồng, chiếm khoảng 94,5% dự toán; trong khi chi đầu tư phát triển - động lực then chốt của tăng trưởng chỉ đạt 78,1% dự toán. Một hệ thống công vụ đông nhưng chưa mạnh cũng là thách thức lớn. Tính đến tháng 10/2024, cả nước đã tinh giản được hơn 16.000 biên chế, nhưng vẫn còn hàng chục nghìn vị trí làm việc mang tính hình thức, hiệu suất thấp. Trong khi đó, việc áp

Tổng Bí thư Tô Lâm yêu cầu Trung ương phải gương mẫu, các ban của Đảng phải gương mẫu, Quốc hội gương mẫu, Chính phủ gương mẫu. Không tinh gọn bộ máy không phát triển được.

dụng đánh giá theo kết quả đầu ra, hợp đồng theo vị trí việc làm hay khoán chi hành chính còn rất hạn chế, khiến động lực đổi mới trong đội ngũ không được khơi dậy. Bộ máy đông nhưng thiếu năng lực không chỉ gây lãng phí nguồn lực, mà còn làm suy giảm niềm tin vào hiệu lực quản trị quốc gia.

Từ những phân tích trên, có thể thấy rằng tinh gọn tổ chức bộ máy không đơn giản là giảm đầu mối, đầu người, mà là thiết kế lại cơ cấu tổ chức quyền lực, tái cấu trúc lại cách thức vận hành thể chế để nâng cao hiệu quả ra quyết định và tổ chức thực thi. Tổng Bí thư Tô Lâm đã khẳng định: “Không thể có một Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa hiện đại nếu bộ máy vẫn vận hành theo tư duy cũ, mô hình cũ, cách làm cũ”. Đây là một lời cảnh tỉnh nghiêm khắc, đồng thời là kim chỉ nam cho cuộc cách mạng tổ chức bộ máy lần này. Tinh gọn tổ chức bộ máy chính là để giải phóng thể chế khỏi những nút thắt cấu trúc đang làm nghẽn sự phát triển, tạo điều kiện để thiết lập một chính quyền số, quản trị theo kết quả, phục vụ người dân và doanh nghiệp với chi phí thấp và hiệu quả cao. Đây không chỉ là yêu cầu kỹ thuật mà là điều kiện tiên quyết để thể chế trở thành lợi thế cạnh tranh của quốc gia trong kỷ nguyên mới.

2. Những cải cách toàn diện và đồng bộ chưa có tiền lệ ở Việt Nam

Cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy hiện nay đang được Đảng và Nhà nước ta triển khai với quy mô chưa từng có tiền lệ, không chỉ trong hệ thống hành chính nhà nước mà trên toàn bộ hệ thống chính trị. Đây là sự cải

cách toàn diện, đồng bộ giữa các cơ quan của Đảng, Quốc hội, Chính phủ, Mặt trận Tổ quốc và các tổ chức chính trị - xã hội, cùng hướng đến mục tiêu kiến tạo một bộ máy tinh, gọn, mạnh, hiệu năng, hiệu lực, hiệu quả, phục vụ Nhân dân và thúc đẩy phát triển quốc gia trong kỷ nguyên mới. Cụ thể, các cơ quan trung ương của Đảng đã chủ động rà soát, sắp xếp lại tổ chức bên trong theo hướng giảm đầu mối, tinh giản trung gian và tích hợp chức năng; Quốc hội cũng đã thực hiện tái cơ cấu bộ máy giúp việc, tinh giản các đơn vị cấp vụ, đồng thời sắp xếp lại chức năng một số cơ quan chuyên trách để nâng cao chất lượng lập pháp, giám sát; Chính phủ đã tiến hành tổ chức lại các bộ, ngành theo hướng quản lý đa ngành, đa lĩnh vực, giảm mạnh số lượng vụ, cục không cần thiết, bỏ hoàn toàn cấp tổng cục (trừ Bộ Quốc phòng do đặc thù) và thúc đẩy cơ cấu tổ chức linh hoạt theo hướng số hóa và quản trị theo kết quả; Mặt trận Tổ quốc và các tổ chức chính trị - xã hội đã triển khai các đề án tinh gọn tổ chức bộ máy, thu gọn đầu mối từ Trung ương đến địa phương, tránh chồng chéo chức năng và hành chính hóa hoạt động của các đoàn thể nhân dân.

Trên nền tảng cải cách toàn hệ thống, một bước đột phá thể chế quan trọng đang được triển khai là việc tổ chức lại chính quyền địa phương theo mô hình 02 cấp (không tổ chức cấp huyện). Việc rút bỏ một tầng nấc trong hệ thống quản lý nhà nước không chỉ giúp rút ngắn quy trình ra quyết định, mà còn xác định rõ hơn trách nhiệm chính trị và hành chính giữa các cấp chính quyền. Cùng với đó là việc sáp nhập các tỉnh, các xã, phường không đủ điều kiện về diện tích và dân số đã giúp hình thành các đơn vị chính quyền từ tỉnh đến cơ sở có quy mô lớn hơn, đủ mạnh, có năng lực thực thi nhiệm vụ quản lý nhà nước và cung cấp dịch vụ công chất lượng. Theo Nghị quyết số 202/2025/QH15 ngày 12/6/2025 của Quốc hội về việc sắp xếp đơn vị hành chính cấp tỉnh, từ 63 tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương, cả nước hiện còn 34 đơn vị hành chính cấp tỉnh. Ủy ban Thường vụ Quốc hội cũng thông qua 34 Nghị quyết về sắp xếp đơn vị hành chính cấp xã năm 2025. Theo đó, từ tổng số 10.035 đơn vị hành

chính cấp xã của cả nước giảm còn 3.321 đơn vị, gồm 2.621 xã, 687 phường và 13 đặc khu. Ngày 01/7/2025, 34 tỉnh, thành phố trên cả nước cùng các đơn vị hành chính cấp xã mới đã chính thức vận hành mô hình tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp - dấu mốc lịch sử quan trọng trong tiến trình cải cách nền hành chính của nước ta.

Cùng với việc tổ chức lại các cấp chính quyền, Đảng, Nhà nước ta đang đẩy mạnh việc sắp xếp lại các cơ quan chuyên môn theo hướng tích hợp và liên thông. Các sở, ban, ngành được tổ chức lại theo mô hình đa ngành, đa lĩnh vực, phù hợp với mô hình chính quyền 02 cấp đã được định hình và đi vào hoạt động chính thức. Các mô hình quản lý theo kết quả, áp dụng cơ chế khoán chi hành chính, khoán biên chế và đánh giá công chức dựa trên kết quả đầu ra công việc đang được triển khai. Nhiều thủ tục đã được rút gọn nhờ cơ sở dữ liệu dân cư dùng chung, cho phép các cơ quan hành chính tiết kiệm thời gian, nhân lực và giảm nhu cầu bộ máy trung gian.

Có thể khẳng định, chúng ta đang tiến hành một quá trình tái thiết thể chế hành chính mang tính toàn diện, nơi mỗi cấp, mỗi ngành, mỗi tổ chức trong hệ thống chính trị đều phải tự đổi mới để thích ứng với yêu cầu, nhiệm vụ của một quốc gia phát triển. Cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy không còn là một khẩu hiệu cải cách hành chính, mà đã thực sự trở thành một chiến lược thể chế - một sự tái định hình quyền lực công, cấu trúc tổ chức và phương thức quản trị, nhằm đưa đất nước tiến tới một mô hình nhà nước hiện đại, hiệu lực, hiệu quả và phục vụ Nhân dân một cách thực chất.

3. Những thách thức đặt ra và yêu cầu đồng bộ trong triển khai thực hiện

Cải cách tổ chức bộ máy nhà nước là một trong những dạng cải cách khó khăn và phức tạp nhất. Đó không chỉ là việc sắp xếp lại tổ chức, mà là tác động trực tiếp đến cấu trúc quyền lực, lợi ích, thói quen vận hành và tâm lý xã hội đã hình thành lâu dài. Vì vậy, để cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy thành công thực chất, cần thẳng thắn nhìn nhận những thách thức lớn đang đặt ra, đồng thời phải thiết kế một hệ giải

pháp đồng bộ, bài bản và kiên định triển khai. Một trong những trở ngại lớn nhất là sức ý thể chế và tâm lý bảo thủ trong một bộ phận cán bộ và cơ quan công quyền. Sự trì trệ không chỉ xuất phát từ lợi ích cục bộ bị xáo trộn, mà còn do nỗi sợ trách nhiệm trong bối cảnh kỷ luật, kỷ cương hành chính được siết chặt. Khi bộ máy vận hành trong thời gian dài với cơ chế “xin - cho”, quyền lực phân tán và thiếu minh bạch, việc cắt bỏ tầng nấc trung gian và phân rõ trách nhiệm để vấp phải lực cản từ những người mất đi “vùng ảnh hưởng” cũ. Nhiều người đứng đầu các cơ quan, đơn vị còn thiếu động lực để chủ động tinh gọn tổ chức, bởi điều này đồng nghĩa với việc giảm quyền lực, giảm cấp phó và giảm quy mô quản lý.

Bên cạnh đó, hệ thống pháp luật hiện hành chưa theo kịp tốc độ cải cách tổ chức bộ máy. Việc không tổ chức chính quyền cấp huyện, trao thêm quyền tự chủ cho chính quyền cơ sở và thực hiện mô hình tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp đòi hỏi phải điều chỉnh và ban hành các văn bản hướng dẫn thi hành Luật Tổ chức chính quyền địa phương, Luật Ngân sách nhà nước, Luật Cán bộ, công chức... nhằm kịp thời cụ thể hóa chủ trương, đường lối của Đảng, Nhà nước về đẩy mạnh phân cấp, phân quyền, đáp ứng các vấn đề thực tiễn và bối cảnh phát triển mới trong quản lý, điều hành nền hành chính mới. Ngoài ra, rủi ro tình giản hình thức cũng là điều cần đặc biệt quan tâm, nếu cải cách chỉ dừng lại ở việc sáp nhập cơ học các cơ quan, giảm đầu mối tổ chức mà không gắn với đổi mới phương thức quản trị thì có thể dẫn đến tình trạng từ chồng chéo chuyển sang quá tải, từ phân tán quyền lực sang trì trệ hành chính.

Để vượt qua những thách thức nêu trên, cần có các giải pháp đồng bộ, quyết liệt và mang tính chiến lược dài hạn. Trước hết, Chính phủ và các cơ quan Trung ương cần tiếp tục nêu gương, đi đầu trong thực hiện mô hình tinh gọn và hiện đại hóa tổ chức để tạo sức lan tỏa đến địa phương. Không thể có cải cách bộ máy thực chất nếu người đứng đầu các cơ quan, đơn vị không dũng cảm và gương mẫu hành động. Cùng với đó, cần sớm xây dựng và hoàn thiện khung thể chế cho

mô hình tổ chức chính quyền địa phương 02 cấp; đồng thời, vừa làm, vừa rút kinh nghiệm ở các địa phương đại diện cho vùng, miền khác nhau để có thể đánh giá tác động của chính sách và có những điều chỉnh kịp thời; quá trình chuyển tiếp phải có lộ trình, không giật cục, không hình thức.

Mặt khác, cải cách tổ chức phải đi đôi với đổi mới phương thức vận hành, đẩy mạnh chuyển đổi số trong quản lý nhà nước, đầu tư hạ tầng dữ liệu dùng chung, tích hợp hệ thống thông tin hành chính từ Trung ương đến cơ sở. Việc đánh giá cán bộ phải gắn với kết quả công việc, mức độ hài lòng của người dân và doanh nghiệp, thay vì chỉ dựa vào hồ sơ và số năm công tác. Phải tăng cường cơ chế công khai, minh bạch và giám sát xã hội. Người dân cần được thông tin đầy đủ về các thay đổi trong tổ chức bộ máy, có quyền góp ý, phản biện và giám sát hiệu quả hoạt động của chính quyền... từ đó quá trình cải cách mới có tính bền vững, tạo được sự đồng thuận và huy động được nguồn lực xã hội rộng lớn.

4. Cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy là khát vọng quốc gia

Cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy không chỉ là một chương trình cải cách kỹ thuật hay hành chính đơn thuần. Đằng sau những phương án tổ chức lại cơ quan, sáp nhập địa giới hành chính hay tái thiết các cấp chính quyền là một tinh thần cải cách lớn - tinh thần của một quốc gia đang vươn mình bước vào kỷ nguyên phát triển mới. Vì vậy, để thực hiện thành công, cuộc cải cách này phải được nhìn nhận và thúc đẩy như một khát vọng quốc gia, chứ không thể chỉ giới hạn ở một quyết tâm hành chính.

Một là, tinh gọn tổ chức bộ máy để giải phóng nguồn lực cho phát triển: một quốc gia không thể đi xa nếu dùng quá nhiều nguồn lực để duy trì bộ máy chồng chéo, phân tán và hiệu suất thấp. Cắt giảm chi thường xuyên, tiết kiệm ngân sách từ bộ máy vận hành kém hiệu quả sẽ tạo thêm không gian tài khóa cho những khoản đầu tư chiến lược hạ tầng, giáo dục, khoa học công nghệ, chuyển đổi số và an sinh xã hội. Cụ thể, Chính phủ đặt mục tiêu đưa chi thường xuyên xuống dưới 60%

tổng chi ngân sách nhà nước trong giai đoạn tới, thay vì mức xấp xỉ 65-70% như hiện nay. Mỗi phần trăm giảm được sẽ đồng nghĩa với hàng chục nghìn tỷ đồng có thể được phân bổ lại cho phát triển. Đây không chỉ là mục tiêu ngân sách mà là một tuyên bố chính sách đầy khát vọng về xây dựng một quốc gia phát triển dựa trên nền tảng quản trị tinh gọn, hiệu quả và hiện đại.

Hai là, thiết lập một nền hành chính hiện đại, phục vụ Nhân dân và kiến tạo phát triển: tinh gọn tổ chức bộ máy không phải là rút bớt cơ quan để quản lý ít đi, mà là để quản lý sâu sát hơn, hiệu quả hơn. Đó là bước chuyển từ một mô hình “quyền lực phân tán và hành chính hóa” sang một mô hình “phân cấp rõ ràng - phối hợp linh hoạt - giám sát minh bạch”. Khi chính quyền cơ sở được thiết kế lại đủ lớn và đủ mạnh, khi dữ liệu số trở thành công cụ vận hành thay cho giấy tờ, khi mỗi cán bộ được đánh giá bằng kết quả thay vì năm công tác, thì nền hành chính sẽ thực sự phục vụ chứ không chỉ quản lý. Và khi người dân cảm nhận được sự phục vụ ấy thì lòng tin của họ vào Đảng, Nhà nước ta và chế độ xã hội chủ nghĩa sẽ càng được củng cố và lan tỏa.

Ba là, nâng cao năng lực cạnh tranh quốc gia thông qua cải cách thể chế: hiện nay các quốc gia trên thế giới không chỉ cạnh tranh bằng vốn, lao động hay công nghệ mà bằng thể chế và năng lực quản trị, thì bộ máy nhà nước chính là trục xoay chiến lược. Một thể chế công kênh, trì trệ sẽ làm mất cơ hội, tăng chi phí, gây rủi ro và làm chùn bước đổi mới. Ngược lại, một bộ máy tinh gọn, minh bạch, có khả năng ra quyết định nhanh, chính xác, ổn định và dễ dự đoán sẽ là lợi thế cạnh tranh vô giá. Việt Nam đặt mục tiêu thuộc nhóm ba nước dẫn đầu khối ASEAN về năng lực cạnh tranh thể chế là hoàn toàn đúng hướng. Vì vậy, tinh gọn tổ chức bộ máy là một mắt xích rất quan trọng để biến mục tiêu ấy thành hiện thực trong cuộc cạnh tranh vị thế quốc gia.

Bốn là, củng cố nền dân chủ và khơi dậy tinh thần trách nhiệm xã hội: cuộc cải cách tổ chức bộ máy lần này nếu được tổ chức bài bản, minh bạch và có cơ chế giám sát xã hội hiệu quả sẽ góp phần tái thiết lại mối quan

hệ giữa Nhà nước và Nhân dân. Khi chính quyền cấp cơ sở mạnh hơn, gần dân hơn và chịu trách nhiệm trực tiếp với cộng đồng, thì nền dân chủ ở cơ sở sẽ có thêm không gian thực chất để phát triển. Đồng thời, người dân có điều kiện để giám sát, phản biện và tham gia vào quá trình hoạch định và thực thi chính sách. Phương châm “dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra, dân giám sát, dân thụ hưởng” mà Đảng ta đã xác định, chỉ trở nên sống động khi bộ máy không còn là rào cản mà là cầu nối; không còn là trung tâm quyền lực mà là người phục vụ trung thành cho lợi ích của Nhân dân. Cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy hiện nay là một nỗ lực chuyển mình của quốc gia để bước vào thời đại mới với hình hài thể chế mới năng động hơn, hiện đại hơn và gần dân hơn. Đây không phải là công việc của một nhiệm kỳ mà là hành trình của một thế hệ - hành trình kiến tạo tương lai bằng tư duy thể chế mới và tầm nhìn phát triển dài hạn.

Cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy hiện nay không chỉ là một nhiệm vụ cải cách hành chính, đó là một bước chuyển hóa thể chế, một cuộc “đổi mới lần hai” trong quản trị quốc gia; là sự lựa chọn chiến lược để bước qua giới hạn cũ, tháo gỡ những rào cản đã kìm hãm sức bật dân tộc và khai phóng những nguồn lực lớn lao còn đang bị lãng phí trong cấu trúc vận hành kém hiệu quả. Đây là cơ hội để tái định nghĩa nhà nước trong thời đại mới: không phải là một cỗ máy kiểm soát khổng lồ, mà là một kiến trúc linh hoạt, minh bạch, sáng tạo và lấy người dân làm trung tâm. Một nhà nước chất đầy niềm tin, không chỉ quản lý, mà còn khơi dậy và dẫn dắt tiềm năng phát triển của toàn xã hội. Tổng Bí thư Tô Lâm đã nhấn mạnh: “Đổi mới tổ chức bộ máy không chỉ là chuyện bên trong hệ thống chính trị, mà là lời cam kết của Đảng với tương lai dân tộc”. Chúng ta đang sống trong một giai đoạn mà cam kết ấy cần được hiện thực hóa bằng hành động quyết liệt, tầm nhìn xa và sự đồng thuận xã hội sâu sắc./.

Ghi chú:

(1) Xem <https://www.tapchicongsan.org.vn>.